

Reflexive Constructions: Theoretical Aspects and Suggestions for Application - Mihaela Miron-Fulea
(Universitatea Ovidius din Constanța, România)

Construcțiile reflexive reprezintă unul dintre capitolele importante ale gramaticii românești, servind ca bază teoriei sintactice, fie că ea tratează verbul sau fraza, fie că se preocupă de structurile sau de condițiile enunțării.

Plecând de la constatarea că dinamismul fenomenelor de natură lingvistică nu poate fi captat printr-o practică analitică prea rigidă și statică, prezentul articol este orientat spre aspectele aplicative ale studierii reflexivului românesc. Acest fapt permite punerea corectă a problemelor legate de raporturile dintre diversele întrebuințări și relațiile pe care le întrețin construcțiile reflexive cu cele nonreflexive.

Prezentarea are în vedere numai construcțiile în care forma reflexivă este purtătoarea unei semnificații *reflexive* (orientarea acțiunii realizate de subiect tot asupra subiectului). De aceea, nu sunt discutate reflexivele nepronominale pasive, impersonal-pasive și impersonale în care formantul reflexiv funcționează ca marcă pasivă, impersonal-pasivă (în cadrul diatezei pasive) sau impersonală (în cadrul diatezei impersonale).